31/12/2022

Πανηγυρικός Εσπερινός του Μεγάλου Βασιλείου στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Με λαμπρότητα τελέστηκε ο Εσπερινός προς τιμήν του Μεγάλου Βασιλείου, στον ιστορικό Ιερό Ναό του Αγίου Βασιλείου στο κέντρο της Πόλεως Κέρκυρας, στον οποίο χοροστάτησε ο Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος.

Ο Σεβασμιώτατος πλαισιώθηκε από τους ιερείς των πλησιέστερων ιερών ναών του κέντρου της Κέρκυρας. Έψαλλε η **χορωδία** ιεροψαλτών υπό την διεύθυνση του πρωτ. π. Γεωργίου Μπογδάνου, που απέδωσε όλα τα τροπάρια του εσπερινού με το χαρακτηριστικό ιδίωμα της Κέρκυρας(Ντόπια Κερκυραϊκή ψαλμωδία).

Ο Σεβασμιώτατος κατά τον πανηγυρικό του λόγο, απευθυνόμενος στο πολυπληθές εκκλησίασμα, έλαβε αφορμή από την επιστολή του Απ. Παύλου, απευθυνόμενος στους Κολοσσαείς, προτρέποντας τους να προσέξουν τη νέα πίστη εις Χριστόν, και να μην παρασύρονται από την ειδολολατρική θρησκεία που ανήκαν προηγουμένως. «Βλέπετε μη τις υμάς έσται ο συλαγωγών δια της φιλοσοφίας και κενής απάτης, κατά την παράδοσιν των ανθρώπων, κατά τα στοιχεία του κόσμου και ου κατά Χριστόν.(Προς Κολοσ. β,8)»

Και σήμερα λοιπόν οι αντίθετες δυνάμεις του πολιτισμού μας που ομοιάζουν με ‘κείνες τις δυνάμεις τις ειδωλολατρικές της εποχής του Απ. Παύλου, έρχονται να αλλάξουν τα πιστεύω του σημερινού ανθρώπου.

Πρώτον, ο σημερινός άνθρωπος πιστεύει ότι μπορεί να ζεί χωρίς Θεό. Πιστεύει ότι δεν του είναι απαραίτητος ο Θεός, παρόλο που μετά από αυτό το εγχείρημα ο σύγχρονος άνθρωπος, που ζει χωρίς θεό, αποκομμένος από τις ρίζες του και την θεϊκή καταγωγή του, κατάντησε έρμαιο των παθών του και των κατωτέρων ενστίκτων.

Δεύτερον, ότι ο άνθρωπος σκέφτηκε ότι μπορεί να ζει χωρίς να σέβεται το συνάνθρωπο του, τον πλησίον του, αλλά να τον χρησιμοποιεί και να τον εξουσιάζει. Τούτο ισχύει σε παγκόσμια κλίμακα μεταξύ των μεγάλων λαών και των μικροτέρων. Αυτό δηλώνουν η εκμετάλλευση, η υποδούλωση, οι πολεμικές συρράξεις εκ μέρους των ισχυρών έναντι των ασθενεστέρων.

Τρίτον, ο σύγχρονος άνθρωπος διαλογίζεται ότι θα ζήσει για πάντα, και γι’αυτό προσπαθεί να παρατείνει την επίγεια ζωή του, με τις ιατρικές παρεμβάσεις, με τα κέντρα ευεξίας κλπ. Όταν όμως φθάσει η ώρα του θανάτου, τότε πιστεύει ότι δεν υπάρχει τίποτα μετά ταύτα. Δηλαδή πιστεύει στη θεωρία του μηδενισμού. Εμείς όμως που ζούμε τον χρόνο της ζωής μας ως δώρο Θεού, έχουμε βίωμα πως ο άνθρωπος που πιστεύει στον αληθινό Θεό, δεν μπορεί να βρει νόημα στη ζωή του χωρίς Θεό. Κέντρο της ζωής του είναι ο Χριστός. «Ζω δε ουκέτι εγώ, ζεί δέ εν εμοί Χριστός (Γαλ. β’ 20)»

Ο συνάνθρωπος μας είναι ο εν Χριστώ αδελφός και όχι ο υποχείριος μας. Υπάρχει για ν ΄αγαπά τον αδελφό του και να επικοινωνεί μαζί του. Όχι να τον εξουσιάζει. Μέσα από την πνευματική ζωή, πιστεύουμε και προσδοκούμε στην ανάσταση και όχι στον μηδενισμό.

Με αυτό το νόημα έζησε ο Μέγας Βασίλειος. Την ευχαριστία και την πίστη του στον Θεό, την βίωσε μέσα από την Θεία Λειτουργία, την διακονία του στον πλησίον μέσα από τη δημιουργία της Βασιλειάδος, και τα ρήματα της αιωνίου ζωής μέσα από την δογματική διδασκαλία του και τον πλούτο των γραφομένων του.

Στο τέλος ο Σεβασμιότατος, ευχήθηκε να έχουμε έναν ευλογημένο χρόνο γεμάτο από την χάρη του Θεού, να ευημερούμε κατά Θεό και να προκόπτουμε στη πνευματική πορεία και ζωή μας.